

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 30T/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114010228
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2014:2114010228.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Martinom Žovincem v trestnej veci obžalovaného T. Z., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 25.3.2014, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: T. Z. nar. XX.XX.XXXX N. R., trvale bytom R., D. Č.. X, t. č. v ÚVTOS Leopoldov,

je vinný, že

hoci bol rozsudkom Okresného súdu v Galante sp. zn. 0T/124/2013 zo dňa 12.06.2013 právoplatným dňa 12.06.2013 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia,

dňa 05. júla 2013 v čase o 15. 30 hod. v Trnave na ul. Zelenečskej v predajni LIDL od cudzil 1 ks dezodorant zn. AXE Apollo 150 ml, ktorý si vložil pod košeľu a následne bez zaplattenia prešiel cez pokladne, pričom bol zadržaný pracovníkom SBS služby, tovar bol vrátený do predajne, čím by svojím konaním spôsobil poškodenej spoločnosti LIDL Slovenská republika, v.o.s. Ružinovská č. 1/E, Bratislava krádežou škodu vo výške 3,75 €,

hoci bol v predchádzajúcich 12 mesiacoch postihnutý za priestupok proti majetku podľa § 50 ods. 1 Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov Rozhodnutím o uložení sankcie za priestupok pokutou vo výške 30,- €, Obvodným úradom Galanta č. ObÚ-GA-OVVS-465/2012/01881 - 2 zo dňa 13. 09. 2012, právoplatným dňa 22. 10. 2012,

teda

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím §§ 36 písm. l), 37 písm. m), 38 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Na obvineného T. Z. bola dňa 29.1.2014 prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava podaná na tunajšom súde obžaloba pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom a právnom základe ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Po preskúmaní obžaloby súd vydal trestný rozkaz, proti ktorému obvinený v zákonnej lehote podal odpor. Súd nariadil a vykonal vo veci hlavné pojednávanie, na ktorom vypočul obžalovaného a oboznámil listinné dôkazy.

Obžalovaný T. Z. využil na hlavnom pojednávaní svoje právo a v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po splnení ďalších formálnych predpokladov stanovených v ust. §§ 257 ods. 4 a 333 ods. 3 Trestného poriadku súd vyhlásenie obžalovaného o vine prijal a zároveň rozhodol, že v otázke viny sa dokazovanie vykonávať nebude. Prijatiu vyhlásenia o vine nebránili žiadne formálne prekážky a vyhlásenie korešpondovalo z výsledkami dokazovania v prípravnom konaní. Dokazovanie tak súd ďalej vykonal v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o treste, náhrade škody a o ochrannom opatrení.

Z listinných dôkazov súd oboznámil tie, ktoré sa vzťahujú k hodnoteniu osoby obžalovaného a jeho predchádzajúcemu odsúdeniu.

Podľa odpisu registra trestov bol obžalovaný v období rokov 2000-2013 celkovo deväťkrát súdne trestaný, v ôsmich prípadoch nepodmienečným trestom odňatia slobody, v jednom prípade bolo upustené od uloženia súhrnného trestu. V jednom prípade bol pôvodný nepodmienečný trest odňatia slobody zrušený a nahradený súhrnným trestom odňatia slobody. S výnimkou jedného prípadu, bol odsudzovaný za majetkovú trestnú činnosť, prevažne za trestné činy (prečiny) krádeží. Trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp.zn. 0T/124/2013 zo dňa 12.6.2013, ktorý v ten istý deň nadobudol právoplatnosť, bol odsúdený za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Tento trest bol neskôr zrušený rozsudkom Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/146/2013 zo dňa 13.11.2013, ktorý v ten istý deň nadobudol právoplatnosť a bol mu uložený spoločný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov nepodmienečne, so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Pri úvahe nad uložením súhrnného trestu odňatia slobody k zbíhajúcej sa trestnej činnosti v konaní Okresného súdu Galanta sp.zn. 3T/146/2013 dospel súd k záveru, že nakoľko v tomto konaní bol obžalovanému ukladaný trest i za trestnú činnosť, ktorej sa obžalovaný dopustil pred spáchaním aktuálne stíhanej trestnej činnosti (konanie Okresného súdu Galanta sp.zn. 0T/124/2013), nie je možné uložiť obžalovanému súhrnný trest, nakoľko sa jeho aktuálne stíhaná trestná činnosť časovo nezbieha s trestnou činnosťou, za ktorú bol súdený v konaní Okresného súdu Galanta sp.zn. 0T/124/2013 a v tomto prípade ide o recidívu trestnej činnosti.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o treste, jeho druhom a spôsobom výkonu súd vychádzal najmä z ustanovení § 34 ods. 1-6 Trestného zákona.

Obžalovaný sa dopustil spáchania trestnej činnosti napriek tomu, že bol za rovnaký druh trestnej činnosti v priebehu predchádzajúcich rokov opakovane trestaný nepodmienečnými trestami odňatia slobody. Uloženie trestu odňatia slobody s podmienou odkladom jeho výkonu tak u obžalovaného neprichádzalo do úvahy a to pre nesplnenie podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a) alebo b) Trestného zákona. V prípade obžalovaného je potrebné na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela uložiť mu nepodmienečný trest odňatia slobody. Pri úvahe nad jeho výškou súd na jednej strane vzal do úvahy, že obžalovaný je kriminálne narušená osoba, majúca sklon opakovane sa dopúšťať majetkovej trestnej činnosti, na ktorú predchádzajúce odsúdenia nemali v tomto smere žiaden prevýchovný účinok. Súd u obžalovaného zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť, že sa priznal k spáchaniu prečinu a tento úprimne oľutoval v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Pri zohľadnení prirážajúcej okolnosti, že v minulosti už bol za trestný čin odsúdený bol dosiahnutý vyrovnaný pomer týchto okolností majúci vplyv na výšku trestnej sadzby. Preto neupravoval hornú, ani dolnú hranicu trestnej sadzby uvedenú v § 212 ods. 2 Trestného zákona a obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v sadzbe 0-2 roky. Práve vzhľadom na vyššie uvádzanú charakteristiku osoby obžalovaného považoval súd za primerané uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov, t.j. v hornej polovici

trestnej sadzby. Predchádzajúce tresty odňatia slobody ukladané mu za obdobnú trestnú činnosť v dolnej polovici trestnej sadzby sa celkom zrejme minuli účinkom a preto súd najmä na ochranu spoločnosti uložil obžalovanému oproti minulosti prísnejší trest. Možno predpokladať, že dlhší trest odňatia slobody zvýši i pravdepodobnosť prevýchovy obžalovaného a zároveň naplní i ten účel trestu, ktorým je morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd sa nestotožnil s argumentmi obhajoby prednesenými v záverečnej reči. Nemožno v prípade obžalovaného hovoriť o nízkej miere spoločenskej závažnosti jeho konania a to predovšetkým vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia. Skutočnosť, že trestný čin spáchal v spojitosti s negatívnymi dôsledkami svojej choroby ako i to, že spáchal trestný čin v dôsledku núdze, ktorú si sám nespôsobil nebola vykonanými dôkazmi nijako preukázaná a obhajoba v tomto smere nenavrhol na hlavnom pojednávaní vykonať žiadne dôkazy. Drogovú závislosť obžalovaného, ktorú si sám spôsobil, nemožno v žiadnom prípade zohľadniť ako chorobu, v ktorej dôsledku spáchal obžalovaný trestnú činnosť tak, ako to má na mysli ustanovenia § 36 písm. c) Trestného zákona. Neochota drogovo závislej osoby obstaráť si prostriedky na svoje živobytie, resp. potrebu užívania drog inak ako trestnou činnosťou, je otázkou slobodnej voľby takejto osoby a nie determinovaný následok závislosti. Rovnaký argument platí aj pre námietku obhajoby, že trestnú činnosť spáchal obžalovaný v dôsledku núdze, pretože bol nezamestnaný a nemal vlastný príjem. V poslednom rade je treba podotknúť, že obžalovanému bola daná šanca na resocializáciu či už vo forme podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody v roku 2007, ako i neuložením súhrnného trestu odňatia slobody, ktorú však opakovane nevyužil.

Na výkon trestu ho zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona). Dôvody pre rozhodnutie o inom spôsobe výkonu trestu súd nenašiel.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možno podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Trnave. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.